

[Transcript] Studio N / Móda jako společenská otázka. Co o nás říká naše oblečení?

Fjalova vláda je v poločase a její podporají na bodu mrazu. Co na kabinetu lidištvé a za co ho naopak ocenují?

Deník nerozil časost bedný seriál, ve kterém průběžně mapujeme názory deseti vládních voličů. System tam asi nebude, když to vidíme na školství, že se střídali ministři, jak a poštovají na orli. Pudíte se, jak k Lesátadu vyjel, to je prostě strašný.

Já jsem se hrozně sklamala.

Čekal jsem větší slušnost, to se mi možná i splnilo.

Malinko možná trpěji velkou mětskou představou, že všechno se vyřeší praze, ale...

Já bych jen asi skáزال, že by bylo dobrý, aby občas zamířili trochu vžit mezi lidi.

A mě voliči na to koukáme a jsme zmatený z nich, ale nechápeme, proč?

Jako neudělali to, co slípili, že udělají a proč dělají to, co dělají?

Vodně lidi chci vidězi pocit, že vlastně ta vláda sklamala a nepůjdou ani volit.

Ale je vlastně taková klidná svíla, kterou si tohle ze mě trochu potřebovala.

Myslím si, že zmeškali to příležitost tím velkým reformám.

Jako spoust lidí čekalo, že tnou doživá ho, že budou dělat te nepopulární reformy.

A kdyby jen stihli během toho prvního roku a pohu, tak je možné,

že by aspoň nějaké menší písletky byli třeba vidět a že by měne šanci na znovu zhulaň.

První díl seriál si můžete přečít v dnešním videání deniku n a na webudeník n.t.c.

Je pátek 20. řína, poslucháte studio N, tady je výtek svoboda.

Dnes o tom, jakou roli v našich životech hraje moda.

Níkdo z nás se neobléká ve vzduchopráznu, modou komunikujeme všichni.

Tak by se dala zhrnout premysla nové knihy Veronic Highland,

ve které se tato novinářka na modu nedivájené jako na nezbytnou součást našich životů nebo povrchník na to chvíli, ale jako na klíčk mnoha společenským tématům.

Proč nosíme to, co nosíme?

Rozhovor z Highland vedla redaktorka deniku n Karolina Klinková se, kterou se teď budu povídat já.

Karolino, ahoj výtej.

Ahoj výtku.

Veronic Highland

Veronic Highland je novinářka, která sa venuje módě dlhodobot.

Je to novinářka, která pracuje v česopise L.

Z čeho jasně mypliva, že s tom modu máme hlboký úzky v zpštěch.

A okrem toho, že pracuje v tomto magazíně,

tak nedávdno publikovala knížku SI.

V tejto knížké SI se na modu díva,

jako ty si vlastně náčrtol,

jako na klúč k mnohým-mnohým spoločenským otázkám,

nělen jako na nějakou povrchnu zábavu,

alebo nějaký životný štyl, povedzme.

Ale naozaj se snaží prostřednictvom mody

dešifruvať rozné spoločenské fenomény.

Díva se na otázku džendru, moci,

na rozné otázky, které prostě prepajúju ten sved mody

s svetom spoločenským.

Karolino, jaký máš vztah k módě?

Věřšo, asi dost dlouhý čas v svého životu,
aby jsem ti povedala, že nějaký velmi vereli,
alebo intenzívny.

Nikdy jsem nebola ten typ děočetě,
který modu nějak strašně aktivně řeší,
nesledevala jsem nějak zásadně nové modne trendy,
nebola jsem taky ten vášnivý nakupovač.

To nikdy neplatilo.

Skvěl jsem se vždy oblékala tak,
jakoby přízemí dost také základné veci,
a myslím si, že mít tak trochu chýbat,
trochu také nějaká ta modná imaginácia,
alebo, ako to nazvať.

Ale badám na sebe,
že v poslednej době má móda zaujímám věc.

Stále si myslím,
že ten nějaký můj štíl je dost taky,
jakoby nenápadný přízemí,
základné farby, základné strihy,
začala má zaujímat vlastně
tu modu nějak sledovat
a i v tom spoločenském kontextě,
ale i bav estetyckom čisto.

Začala má zaujímat sledovat,
čo je pekne, čo není pekne,
čo se mi nepáči, čo se mi nepáči.

A asi si věc všímám,
že nosí lidi okolo mě.

Něvzmysl, že by jsem se snažila nějakým
prostředním z toho zásadně
sudit, alebo něče podobné,
ale skvěl si všímám,
čo si lidi okolo mě na sebe dají,
s nažím se možno tak nějak v dnitorně
dešifrovat, čo to možno znamená.

Na kněha Veronic Island
nam ve skrace říká,
že prostřednictvím mody komunikujeme.
To je vlastně to, co ty popisuješ.
To skoumání, koukání, co ten člověk
říká tím, co má na sobě.
Co tedy tím, co máme na sobě říkáme?

Já mám na sobě třeba
růžový tričko
s fast fashion řetěstce.
No podle Veronic Island
o sebe prostřednictvím módy
to ho hovoríme velmi vela.
Hovoríme o s
které triedy pochádzame,
které triedy jsme súčasťou,
hovoríme o našej genderovej identite
a i iných identitách,
kterým se nějak vztěhujeme
v našom živote.
Při některých ludech, kteich outfits
kterého pochádza jú, myslím,
treba geografický, nějaký region sveta
alebo můžeme dokonce nějaký region
v danej krajine.
Můžeme hovorit o své náboženské identite.
Je to ho velmi vela
a kdy to začneš tak nějak rozluskavat
tak zrazu přijdeš na to,
že tých stránok, o kterých hovoríme
je naozaj nezpočet.
Když jsi zaspítal zrovna na tvoje
růžové tričko s fast fashion
než by jsem bola nějaký velký výkladač
mody, ale možem to skusiť.
Já by jsem si to tak interpretovala
u seba v hlavě, že asi si člověk,
který nějak
nedbá na to, aby mal
úplně najdražší veci na světě
aby nosil nějaké najviac
svétoznáme značky.
A zároveň
čo má zaujalo je ta růžová farba.
U růžová farba myslím si,
že v našom svete často je vnímena
jako ženská
a i keď můžeme se o tam bavit
jak to bylo historické a tak ďalej.
Myslím si, že v súčasnosti je
růžová farba vnímena

jako femínna farba
a myslím si, že to,
že si dáš tričko růžové
a nosíš ho v osvětě,
znamená, že se nebojíš toho.
Nebojíš toho, že budeš
možno vnímány jako nějakým
tokto inklinu, jakým
nějakým feminným záležitostí.
To je můj amatorský rozběr.
Není daleko myslím od pravdy,
jako vidím to nenudně u sebe,
když můžeme popsat, jak mě odtravuje to,
že přijdu do dětského oblečení
a vidím jenom růžovou a zelenou
a přijádně dou,
maximálně, přeju tedy do
holčičího oddělení a tam vidím
jenom růžovou a červenou a tak.
Takže ano, to je téma,
který mě asi osobně něco říká.
Takže možná se dost dost trefila.
Zajímá mě, ty zříkala, co všechno komunikujeme.
Zajímá mě, s kým vším
tou modou komunikujeme.
Co se s kým, protože komunikace
je otázka dvou lidí nebo dvou stranu?
Já si myslím, že komunikujeme
z každým, koho počas toho dně
stretněme. Komunikujeme
s lidmi, z kterými jsme
v bezprostředném kontaktě,
s kterými se rozpráváme,
s kterými zme já nevím v práci,
doma, ale aj na ulici,
myslím si, že to,
jako výzeráš, když idiš po ulici,
je i z tá forma komunikácie.
To, čo si teď na sociálne svete,
komunikácie, takže
možná je to taká hrozne široká
odpoveď, ale já si myslím, že na ulici
komunikujeme zo všetkými okolo sebe.
Já taky.

Zároveň si u toho, o čím se teď
bavíme kladu otázku,
jestli je svět mody povrchní, protože
komunikace je cesta
do hloupky, že když spou komunikujeme
tak můžeme komunikovat i velice hluboce.
Jak to dělá ten svět
mody? Jak hluboce
o nás naše oblečení něco říká?
Tak to komunikace je, myslím si,
celkom zložitý proces a můžeme
v našem rozhovoru komunikovat
aj povrchně, aj hluboko.
A myslím si, že něče podobné
platí aj presved mody. Myslím si,
že můžeme velmi rýchlo ľudí odsudit,
můžeme velmi rýchlo si založit
do nějaké škatlky, která je
pohodlná, která nám dáva nějaký
zmysl v tam našem světě.
Ale myslím si, že
ľudia môžu vnímať modu,
jako naozaj nějaké hluboké klučk,
jaké myšlenky iných ľudí dešifrovat
a myslím si, že to platí aj naopak,
že já jako člověk, který se každé ráno
musí obléct a něče o sebe
v tom světě povedat, můžeme na tu modu
názerat aj, ako nál způsob,
akým komunikovat z tej mojej strany
velmi hluboko. Bavili jsme se tu
například o tej gendervej identitě, myslím si,
že to je dobrý příklad, keď si
můžu vezměná seba něče, co je
stereotypně ženské, myslím, že ty mi dokaš,
můžu povedat hlboku myšlenku o sebe
alebo o světě, co si o něm myslí
rovnako naopak, že na
nějakou stereotypně mužsku vec
takže myslím si, že to je otázka
toho, ako se na to chceš dívať
myslím si, že nie je jednoznačná
odpověď, či je moda povrchná
alebo je modá hlboká.

Říká naše oblečení i něco o našich privilegích?

Tak to.

Ak přijmeš tu tézu,
že prostřednictvím
mody komunikujeme,
mě u něčeho voríme
tak potom áno.

Veronic Highland je přesvečená o tom,
že obliekať sa napríklad Škáredo
možu len i stí ľudia
alebo obliekať sa tak, že
je to taky nedbalý
štíl, kterým dáváš na javot to,
že ti na té modě nezáleží
že ti to je jedno, čo si ľudia o tě by myslí.

To je vlastně postoj, na který
musíš mať
iste privilegium, protože
většině lidí neprejde
to, že budu chodit
každý děň celý děň,
jako kdyby v velmi neformálnom
neupravenom štíle. Existují situaci,
v kterých naozaj potrebujš
pousobiť nějak, a keď
těto nároky nesplníš, tak potom
tě lůdē nebudu například bryt vážně,
nebudu tě respektovať, budu si s tě
beroviť po smeč. A na to, aby si
vlastně se dokázal s tom moudou
takto vyjadryť, to znamená,
ukázat, že ti na ne nezáleží, ale
bo dokonce asi zobrať něco,
když se jestej spoločinské pozicí,
aby si to mohol dovolit, aby si mohol ukazovať
svetu, že větě, čo mě nezáleží
na tom, čo si o mě budete mysleť.
Veronica Highland spomínala jeden
pre mě zaujímavý príklad,
a to je Mark Zuckerberg. Nevíem,
čí věž, ako on se oblěká, većinou
si dá prostě jeansy, dá si tričko,
úplně prostě najobičanější
outfit, taky si věž vlastně predstavít.

Ale zjeho pozicí je vlastně něčo vyjadruje. Vyjadruje to, že si to može dovolit, že v pozicí kedy nemusí řešit modu, vyjadruje, že se nemusí obávat o to svoje postaveně zároveň je to muž. Na mužou víme, že nějaké nároky na to, ako vyzerajú, existujú, samozřejmě, ale jsou nišče jako příženách, je prostě hrozně slávný, hrozně bohatý a těto veci robiť může. Většině lidí by taky to outfit v každej situaci, do který přijdeš prostě neprešil. A potom ještě taký fanfact, oni tě trička možno vyzerajú úplně jednoducho, ktorej Mark Zuckerberg nosí, ale já jsem si to googlila, a to jsou trička, ktorej v přepočítě stojí asi 7000 korun každej jedno. Takže úplně najviat základný kúsock těž može být kúskom, který vlastně v sebe nes je nějaký odka z toho, kým si. A ještě můj útady toho příkladů, například Marka Zuckerberg to bude zajímavý, co jsem viděl několikrat v posluní doby na sítích takových těch bros, krypto, skupinách nebo účtěch na Instagramu a tak že jsou naopak právě Mark Zuckerberg nebo Bill Gates, to byla jaká fotka kde sedí spolu a jsou oblečení na prosto nijak, jak ty popisuješ. Sou za to naopak ocenovaní. Bylo tam obsané, myslím, v angličtě něčo jako nejde o to vypadat bohatě, ale být bohatý. Jo, je to vlastně naopak bráno jako že nejsou okázalí, že jsou oblečení jako mi všichni ostatní, protože ty pení za prvně

nejdou prostředkem, proto se jako prezentovat. Takže tam ještě dochází k tomu, že to je ještě posunutější do toho, že to je vlastně, že to oni říká něco dobrého. Jasně. Ano, ale to je aj hlopsi, netikat se to myslim si do technologického sveta, myslim si, že to je nějaký hlopsi fenomen. Vidíme to, že v poslednej doby bylo to ještě myslim si znasobene tím serialom Succession. Která se nazýva, že quiet luxury je to luxus, který nije okazali, který je hrozně prizemí. A presně jsou to věci, ktoré vyzerajú hrozně jednoducho, ale jsou vynimočné tím, že stoja strašně vola peniazí a težně mi ukazuješ to, že ano můžem být velmi bohatý, ale viem se oblekat vlastně úplně jako tak jako všechny. Kdo si tedy nemůže oblect to, co chce bez rizika? Můžeš třeba ty se obleci tak zvoně pro sebe? To je myslim si velmi komplikovaná otázka špeciální, keď se bavíme, myslim si o ženách, protože věme, že lůdē na základě vzhladu, a tím pádom je na základě oblečeně, iných lůdí súdē. Platí to pre všetkých lůdí. Myslím si, ale že přitom přitom pri tých príkladoch žien je to v něcom ještě vlastně vypuklejší. Myslím si, že tě na roky, které máme na ženy, jsou trošku iné. Věme, že to, že na výzera, príležlivou, že výzera pekně v uvodoukách

jej dokáže dávat
i ste benefity v životě.
Suma to štúdy, je dokáže
zarábať od peniazí, ľudě
uberu vážnější, kdy mají
nějaký večší respekt. Na druhé strane
keď to prežen je
v uvodoukách tak jisto,
keď je nějaká příliš okázala,
keď příliš vlastně možno tu svoju
žensku stránku,
feminu stránku, modnu
stránku, podstrhnějí
tak sa to věstřetnout
z nějakým pocitom, že je
marnotratná, že
sa příliš za obero tím, jako výzera
a tím pádomiu nemožeme
brať vážně, protože ta krása je
prejň asi příliš doložitá. Takže to je
například jeden aspekt, který podle mňa
komplikuje velmi
tu otázku, že čisa nějich to može
oblekať sam preseba a teda
v tomto prípaděžení, těž tu máme
potom ten argument, že keď
dojede nějakému
občazovaním, nebo tady z násilněňu
tak vidický se objaví ta otázka,
že čomola, že na násebe či náhodovně
bolo příliš vyzýveva.
Myslím si, že i v tomto kontekstě
je vlastně velmi náročné
uvažovať o tom,
že se návzaj dokažem oblekať sama
preseba, protože to jsou věci, které si
možno neovedomuješ, keď ráno
stojíš pred skryňou, ale jsou to
které k tej naše spoločnosti
prostě patria, děje se to
a
mý jako jedna klívkyňě
nedokážeme povedatí, že
ná se to týka nedude.

Myslím si,
zároveň, ako jsem už spomínala,
že se to týka tak trochu všech,
ten pohlad žien je v tam možno
taky vypuklejší, ale myslím si,
že se to týka i mužou, nechcem
jich z toho vůbec nějak
vyníat, bavili jsme
v tom rožovém tričku. Myslím si,
že to se například může střetnout s tím,
že si někto o těbe pomyslí něčeho
neviem, nepříjemného řete, nebo je bryť vážně.
Potom jsou to v presně
otázky nějakého vyjadrování a
dendrové identity, ty náboženské identity,
ty pri každé
jednej volbe toho, ako tu to identity
tu vyjadriš, prostrednictvo mody
možno vedome a možno nevedome
asi nějak uvažuješ nad tím,
ako to bude vlastně přijate
v tom roze.
Takže myslím si,
že všeobecnosti je myslětci
to, že se oblékáme naozaj
len sami preseba
takové velmi zapěklitá otázka
a myslím si, že v skutečnosti
to může dobyt len velmi malo lidí.
Zajímavý pojn, který Weronic Highland
v světknice přináší je
proměna vztahu vysoké a nízké
mody. Tedy těch luxusní značek
o těch renemovaných návrhářů a návrhářek
a obchodních řetězců,
které prostě produkují jeden kúso
oblečení za druhým.
K čemu tady v tom vztahu došlo
a možno i proč je to důležité?
Historický ten vztěch byl nastavený
tak, ta dominantna myšlenka byla nastavena
tak, že velký návrháry
přijdu z nějakou novou kolekciov
a to, čo se následujúců sezonu

možno jednu, možno dve, možno
10 roče bude nosit.
A vlastně, tě je masovější značky
velmi často tuto modu kopírovali.
To se děje aj dnes,
keď přijdeš do obchodu
a nějak se trošku možno věc orientuješ
v tom světě mody, tak naozaj
tam můžeš vidět. Stále ten otisk
toho, čo přinesli vysoký návrháry
a v fast fashion reťastci
se ti co nějakým způsobom
vyjaví.
Ten stěch se ale dost premenil
tím, že
ta vysoká a nízká moda se k sebe naozaj
začali približovať.
To presvečeně, že to musia
být práve o nich, kto diktuje modne trendy
prostě už nie je také dominantné
jako bývalo kedisy.
Už nie je takým problémom
zobraci například druh sily
ty z trých, který
pre tu sezonu například
nějaký vysoký návrhár určil.
Je to, začíná to byť tak trochu jedno.
Můžeš nosit vlastně
veľa druhou mody a nemusíš kopírovať
ten jeden dominantný
štíl aleby přístup, ktorý
nastaví u tě vysoké značky.
Takže to je nějaký jeden aspekt
toho približovania. Druhý aspekt
približovania je, že vidíme veľmi veľa
spoluprac mezi vysokou a
nízkou modou. Můžeš prizdoreť
jazca fast fashion a je tam nějaká
kolaborácia s veľkou prostě
bohatou luksusnou značkou. To už existuje
a tých kolaborací existuje nespočet.
A potom je to možno
nějaká 3. rovina
toho celého a to je tak, že

v minulosti se to možno vnímalo
takže
ta móda vzniká z vrchu
a prepisuje se na spodok
tak poveděc.
A dnes vidíme, že
aj vysoký návrháry
velmi veľa čerpajú
tak poveděc nějaký nízkých
vód
čerpajú z roznych subkultur
a když se čerpalo
do skaterskej subkultury
od surferou, od punkáčou
vidíme tu
velký trend
který tedy nejenový, ale
vidíme ho dneska pomernivý poklí
nosiť takéto oblečeně
určené na manuálnu prácu
tak et je overáli například
které vyzerajú, ako kde by si byl
nějaký manuálny pracovník
možno trošku jinak strinuté, ale
v principě v spodobné látky
jsou tu veci
v minulosti to byly například rifle
to je možný taký
úplně základný příklad
džinsy, bolí těž takým to druhom oblečeně
určeným na prácu dnes je to
úplně běžna součást
každoděnáho šatníka
takže
ta myšlenka, že móda
musí vznikat z vrchných
štruktů a potom se prepisovat
pre té masy už tak úplně neplatí
a už je ten najvéz luxusný návrh
z osok kultúra
z nějakého úplně jiného světa
jako toho světa elity.
Ty v tom rozhovoru a zavřeně taky
Véronik Highland používáte

slovo demokratizace
a pokud tedy modu chápeme
jako společenský F
nebo věc společenskou
tak co ta leta změna
dynamiky mezi tím vysokým
a nízkým znamená co říká o
společnostech světa?
A k se na ten fenomen dívaž
a k naozaj uveríš tomu
že k tomu
nějakému přibližování vysoký
a nízký mody dochádze
tak si myslím, že to hovorí
o tom, že
už nemusí se vec
vznikat dílan vlastně z vrchu
a že aj ten jednotlivěc
a že aj ta
skupina, která stojí
oproti té elite
může mít svoj názor
může si mysleť to, co chce
a dělákoviac prijateľné
ten názor vyjadruvať a dělákoviac
prijateľné názory, z kterým
nesulosím prostě nerespektovať
písať si vlastné pravidla
Myslím, že se to v tom modnom
světě dobře ukazuje například
na sociálních sítích
kedy si například kritika
mody bola
výhradně v rukách
nějakých modných magazínů
a nějakých speciálních
editorialov a podobně
o modě hovoríť, kto chce
a čo chce a vidíme to
na TikToku, vidíme to na Instagram
na Twitteri, teda x
aby som byla presna
a kedy například prebēha
nějaký červený koberec

nějaká strašně pož
akci a v Hollywoodě
tak už vidíš, v realnom čase
že lidi komentují jednotlivé
outfity lidí a nedávalo si
teda servitky predústa
Na TikToku máš veľmi volatvorcou
které vlastně interpretují modu
podle toho, ako to vnímajú
které tvorí a vlastnou modu
a ukazujú ju ďalším ľuďom
takže myslím si, že
toto všetko hovorí o tom, že naozaj
ta skupina, ktorá stojí oproti tebe
a vyť už je ďaleko otvorenější
a ďaleko
mení sa boji vyjadrovat ten svoj názor
ďaleko viac chce
hľadať nejaké svoje cesty k tomu
aby sa vyjadrovala, tak jako chce práve
o ne
když no len pripomenula je, že
to slovo demokratizácia je trochu
ještě také, jako kdyby
zapeklite ošemetné
v istnóm zmysle určité jde o demokratizáciu
protože hovoríme
vlastně teraz o tomto všetkom
ale je to dôležité
pripomenúť aj to, že
s istého úhla povlady
už jednej demokratizaci nedošlo
protože moda se stále do veľkej míry
opiera o fast fashion
o nejaké tě rýchlo obradko veretěsce
to je práva, které
v kterých neexistuje nejaký
pracovný zákonník, takže
v tomto ogladě premišlet tím nad modou
jako nad názoj demokratickou je
možno trochu milné
ale v tom společenském ogladě
v tohle přiblížování a ty v skupin
nad tím tak uvažovatí asi možné

To je zmínila
ten negativní společenské dopady
které modní svět má a má je
právě nad tím přemýšlím
dá se od
které mody oddělit
v momentě kdy kdy tedy skoumáme
koukáme se na to co společensky způsobuje
a jaký má význam a tak dá se
od tady tohle oddělit ten klimatický aspekt
na příklad tedy fakt že moda
produkuje velké množství
a taky samřejmě tuny a tuny oblečení
které nikdo nepotřebuje
Jo, jako jestli můžeme se dívat
na tý společenské rozměry
celé té věci, ale opomenout
nebo nekoukat se tímhle směrem
Myslím si, že nije
v dnešnom nastavení spoločnosti
prostě nedíl na súčasť
toho, ako dnešná moda funguje
Zároveň si myslím, že to
nije problém mody, jako taky
Myslím si, že to je
problém nastaveně
našho
systému prostě výroby
a produkcie
a kupovania
vecí, takže
neviem, ako že
do isté míry by som
zbola schopná pomysliť to,
že
že za to nemohu, že moda jako taká
že moda je nějaký prejav
ktory vidíme v mnohých jiných odvetvách
prostě, keď se bavíme o jedle
o výhadzovení jedla produkci, jedla
o tom, jak nakupujeme jiné věci
tak je to vlastně v něčem velmi podobný príbev
a nemohu, že máme ho zanozřejmě
z toho skoumania

té jistou společenského dopodobíš krtnut
ale zároveň, si myslím, že
doložitě připomenuj, že
alekane fungují len v modě
Na závěr, já mám
tedy otázku, která je sem řemně zapeklitá
ale mě osobně hrozně zajímá
já dlouhodobě se setkávám s tím
a sam to tak vlastně nějak nastavele
mám, že svět mody je
v povrchní něčím nesympatický
svět
když se dívám na jeho efekty
když se dívám na heriostylse
který v nabúdává
totálně doksickou maskulinitu
taky zase může se to dovolit, ale dělá to
když se tě posluchám mluvit
o všem tom, co se v tom světě mody děje
tak to učitě
není tak jednoznačné
ale když se s tím zabývala
když z dělala ten rozhov
dokázala se zaspomčastičně
odpovědět na otázku
je svět mody společenský prospěšný
myslím si, že může být
myslím si, že může být
myslím si, že jak využíváš
jak máš prsně v rukach to privilegium
že můžeš tu modu nějakým způsobom formovať
alebo jak ten svět
jako elitnej mody
nadšuva tím všetkým možním subkulturám
a snaží se
pracovať s nimi
a myslí jednaně
tak si myslím, že může být
velmi společenský prospěšný
zarovně si myslím, že může být
velmi společenský prospěšný
protože ako jsme se bavili na začiatku
je hrozně jednoduché
brať tu modu jako jediný

meryt
podle čeho lidi sudiš
co samozřejmě
nezodpovídá realitě
moda těch povět toho velá
ale nepověti všetko ani z dál ani náhodov
může byt
stále ještě dost exkluzivny
může podporovat
exkluzivitů v té společnosti
může
má nějaké nároky, vytváred nějaké
nároky na určité skupiny lidi, které
těhle nároky respektovat nechců
a je velmi těžké se z nich ještě
stále vymaniť
takže myslím si, že nějaká jednoznačná
odpoved na tu otázku úplně neexistuje
a spodň já jsem
na něj nepřišla
myslím si, že je vlastně
fajn se na to dívat s tých oboch ladí
premyšľať nad modou
v nějakým možnou emancipačným nástrojom
demokraty začným nástrojom
ale zároveň si uvedemovat to, aké má limity
že to, če nosíme z dělake
nehovori o nás úplně všetko
a že nějaké ty pravidla, které
ještě stále existují
sa nás všetkých do jistým měri
ještě stále týkajú
Karolina Klinková redaktorka Deníku N
byla hostkou podcastu Studio N
kájo děkuju ti, mám radost, mě se hezky ahoj
děkujem vidku ahoj
následuje krátká reklamní pauza
za pár sekund jsme spátky
Birne, revoluce v operativním
lizingu
a teď už jsou na řadě
správy, které by vás dneska neměli minout
v Česku se podle
státního zdravotního ústavu objevují

ohniska vysoce na kašlivého
černého kašle u neočkovaných
dětí, připadá proti loňsku
dvojnásobek
ruská prokuratura požádá
zvukovat, aby novinářku swobodné
Evropy, Alsu Kurmaševu
poslal do vazby píše agentura Reuters
zadržena byla ve středu v Kazaní
běžně žije v Česku
ruskoamerická novinářka se podle Rusů
nezaregistrovala jako zahraniční agentka
tétí hrozí až pět let zamřížemi
většina Izraelců se domní váže
by měl premiér Netaniahu
veřejně přímo odpovědnost
za selhání vedoucí k sedmému řínu
kdy na zemi zautočili teroristé
títí Hamas. Průzkumu pro Izraelský
deník tento názor vyjádřilo
80% respondentů.
Otevření přechodu Rafa
mezi pásmem gazy a Egypcem může
být spožděno napsala stanice
CNN s odkazem na několik
zdrojů. Situace je podle nich nestála.
A bývalá právní poradkyně
expresidenta Donalda Trumpa, Sydney Paul
přiznala vynu v obžalobě
z pokusu o volební převrad.
Paul byla jednou z hlavních šířitelek
nepravdivého tvrzení o volebních
podvodech. Její přiznání je
kouze přelomové. Více na deník
NCZ.
A na závěr ještě něco co mě zaujalo
a možná by mohlo i vás.
Taky by se dalo říct na závěr
ještě něco co mě totálně zdebtalo
a možná by mohlo i vás
a taky by se dalo říct něco co mě
totálně povzneslo
a možná by mohlo i vás.
Mluvím o nejnovější desce

amerického spěváka, multi-instrumentalisty

Člověka, který dokáže

napsat soundtrack

deprese jako nikdo jiný,

Sufiana Stevence.

Stevence vydal šestého zína

desku Javelin

díky jeho postu na Instagramu

víme kde se na téhle konkrétní desce

ta týha bere

věnovalý totiž smému partnerový

a jak píše

nejlepšímu kamarádovi

Evanci Richard Snowy, který umřel

v Dubnu a to album je prostě

srdce rvoucí

doho pravdy.

Zároveň protože Sufian Stevence je opravdu

doznačné míry hudební genius

je to poslechový posluchačský

zážitek.

Kdyby tam ty jamoce nebyly

tak je to hudebnícky tak krásný album

dlouho jsem takhle krásný neslyšel.

Sufian Stevence,

Javelin to je můj dnešní tip.

Kavijárový levičák

a cynický nyhylista

filozof a spisovatel

Uellbeck a Lévy

v nejnovější incenaci

divadla na zábradlí

veřejní neprzátel

závodný

závodný

kavijárový levičák

a cynický nyhylista

filozof a spisovatel

Uellbeck a Lévy

v nejnovější incenaci

divadla na zábradlí

veřejní neprzátele

premiéry 27. a 28. žín